

BRIAN TRACY

MAKSIMALUS PASIEKIMAS

*Veiksmų strategija,
kuri išlaisvins jūsų vidines galias ir atves į sėkmę*

TURINYS

Ivadas	11
1 Paverskite savo gyvenimą šedevru	19
2 Septyni psichikos dėsniai	35
3 Svarbiausioji programa	59
4 Svarbiausioji proto dalis	104
5 Svarbiausiasis įgūdis	126
6 Svarbiausioji galia	159
7 Svarbiausiasis sprendimas	175
8 Svarbiausiasis tikslas	205
9 Bendravimo menas	228
10 Asmeninių santykių kūrimas	248
11 Menas auklėti vaikus	270
12 Meilės galia	289

IVADAS

Sistema, kurios esate pasirengę mokytis, gali pakeisti jūsų gyvenimą. Šioje knygoje pirmą kartą pateikiama unikali idėjų ir veiklos metodų sintezė, nors atskiri šios sistemos elementai nėra nauji – jų išmokstama ir vėl mokomasi iš naujo per visą žmogaus gyvenimą. Čia pristatomus principus ir praktikas jau išbandė tūkstančiai vyrų bei moterų. Jie tvirtina, jog susilaukė sėkmės todėl, kad jais rėmėsi.

Šias idėjas ir metodus pritaikę savo kasdieniame gyvenime, netruksite pasijusti laimingesni, sveikesni ir labiau savimi pasitikintys. Įgausite daugiau jėgų, imsite aiškiau suvokti tikslą ir veiklos kryptis, jums taps lengviau bendrauti su žmonėmis bei kopti karjeros laiptais. Žodžiu, jūs įsuksite į sėkmės ir laimės greitkelį.

Leiskite pateikti paprastą pavyzdį. Gyvenimas yra lyg sudėtinga koduojama spyna. Jei surinksite reikiamus skaičius reikiama eilės tvarka, durys atsidarys. Tai joks stebuklas, tas įvykis nėra kiek nepriklauso nuo sėkmės. Lygiai taip pat egzistuoja ir tinkamų minčių bei veiksmų kombinacija, leidžianti pasiekti beveik viską, ko iš tikrųjų norite. Ir jūs galite surasti tą kombinaciją, jeigu jos ieškosite.

Sveikata, gerovė, laimė, sėkmė ir dvasios ramybė – viskas paklūsta tam pačiam principui. Jei elgsitės tinkamai, neabejotinai sulauksite trokštamų rezultatų. Jeigu galite tiksliai apibūdinti, ko norite, tai galite ir sužinoti, kaip kiti tą pasiekė dar iki jūsų. O jeigu viską darysite taip, kaip darė jie, sulauksite lygiai tokių pačių rezultatų.

Ši „sėkmės paslaptis“ yra tokia paprasta, jog daugybė žmonių jos paprasčiausiai nepastebi. Galite turėti viską, ko norite, jei norite to pakankamai stipriai, jei esate pasirengę atkakliai ir ilgai daryti tai, ką padarė kiti, siekę

panašių tikslų. Todėl jūsų amžius, lytis, turtinė padėtis ir odos spalva yra visiškai nesvarbu.

Gėtė rašė: „Prigimtis nesupranta pokštų, ji visada tiksliai, visada rimta ir griežta, ji visada teisinga, o klaidas ir nusižengimus daro pats žmogus. Gamta niekina žmones, nesugebančius jos įvertinti, ir tik tinkamam, tyram ir teisingam ji nusileidžia ir atskleidžia savo paslaptis.“

Žmonės, kuriems nesiseka, nesupranta šios minties, nes yra įpratę ieškoti savo nesėkmių priežasties ne savyje, o aplinkoje. Tačiau apsidairykime: įrodymų toli ieškoti nereikia, jie čia pat. Štai regime įvairiausios kilmės bei socialinės padėties žmones: jaunos ir pagyvenusius, juodaodžius ir baltuosius, išsilavinusius ir bemokslius, atliekančius didžius darbus ir tikrai daug nuveikiančius savo bendruomenės labui.

Taip pat sutinkame žmonių, nepatyrusių vargo, turėjusių visas galimybes lavintis, tačiau nieko nepasiekusių ar nenorėjusių siekti ir tarsi nežinančių, ką veikti gyvenime. Jie dirba nemėgstamus darbus, palaiko nedžiuginančius ir juos netenkinančius santykius ir gyvena neišnaudodami daugelio savo galimybių.

Taigi norint sėkmės būtina rasti reikiamą skaičių derinį ir atrakinti užraktą. Užuoat akiai, it prie žaidimų automato, bandę ieškoti gyvenimo kodo, verčiau išstudijuokite gyvenimus žmonių, kurie į tas sėkmės viršūnes užkopė praeityje.

Štai apie ką ši knyga – joje rasite geriausią, kas kada nors buvo atskleista apie asmeninius laimėjimus. Viskas perteikta paprastai, suprantama kalba, tad norintys tas žinias iškart galės pritaikyti praktiškai. Jie, galima sakyti, sužinos kodą, kuriuo galės atrakinti gyvenimo sėkmės spyną.

Šios idėjos yra veiksmingos dėl dviejų priežasčių. Pirma, daug metų bandymų ir klaidų metodu aš tikrinau jas

ir jų vertę įrodžiau konkrečiais veiklos rezultatais. Antra, išmokiau šios sistemos daugiau nei milijoną žmonių, ir ji padėjo kiekvienam, kuris nuosekliai ja vadovavosi.

Vieni žmonės studijuoja teisę, o kiti – techniką. Dar kiti domisi sportu ir tampa futbolo, beisbolo ar krepšinio žinovais. Kiti daugybę valandų skiria, tarkime, istorijai, pašto ženklams, kompiuteriams ir dar šimtams įvairių dalykų. O aš studijavau viską, kas įmanoma, apie sėkmę ir įvairiausias jos formas.

Nuo pat jaunų dienų troškau sužinoti, kodėl vieniems žmonėms sekasi kur kas labiau nei kitiems. Klaidingai maniau, kad tai lemia sveikatos, turto ar padėties visuomenėje skirtumai.

Pats aš gimiau ir augau neturtingoje šeimoje, ir man tai nepatiko. Tėvas ne visada turėdavo darbą, ir mums, kiek atsimenu, vos užtekdamo pinigų būtiniausioms reikmėms. Iki dešimties metų neturėjau jokių kitų drabužių, kaip tik kitų jau dėvėtus ar paaukottus vietinio labdaros centro.

Buvau sunkus vaikas: amžinai į ką nors įsivėlęs, piktas ir keikiantis gyvenimą nežinia už ką ir kartu už viską. Mane nuolat varė iš klasės, o vėliau išmetė iš dviejų vidurinių mokyklų. Visose mokyklose, kuriose mokiausi nuo septintos iki dvyliktos klasės, po pamokų sėdėdavau kur kas dažniau nei kiti vaikai.

Vidurinės mokyklos taip ir nebaigiau, nes paskutiniaisiais metais iš septynių dalykų šešių išvis nelankiau. Atsimenu savo pirmąjį darbą – nedidelio viešbutėlio virtuvę. Ten mane priėmė indų plovėju. Paskui pasidaviau gyvenimo srovei, ji mėtė mane iš vieno darbo į kitą, vertė gyventi tai pensionuose, tai mažuose viešbutukuose ar vieno kambario butuose, o kartais reikėdavo tenkintis nakvyne savo automobilyje arba ant žemės šalia jo.

Kroviau medieną lentpjūvėse, kirtau brūzgynus su miško medžiagos ruošėjų brigada. Kurį laiką kasiau šulinius.

Plušėjau juodadarbiu statybose, fabrike prie surinkimo linijos. Būdamas dvidešimt vienerių, įsidarbinau pagalbiniu darbininku norvegų krovininiame laive ir išplaukiau pamatyti pasaulio. Paskui dvejus metus keliau, kol baigėsi pinigai, ir vėl dirbau, kad galėčiau keliauti toliau.

Dvidešimt trečiųjų gyvenimo metų sulaukiau parsisamdęs fermoje, kur dieną dirbau laukuose, o miegojau daržinėje ant šieno. Kai nesisekdavo gauti jokio fizinio darbo, imdavausi prekiauti už komisinius: man sumokėdavo kiekvieną vakarą, taigi turėdavau maistui ir kaskart galėdavau atiduoti nuompinigių už vieną naktį viešbučio šeimininkui.

Taip įgavau ankstyvos patirties ir nemenkai pažinau gyvenimą, vis ieškodamas atsakymo į klausimą: „Kodėl vieniems žmonėms sekasi labiau negu kitiems?“

Labai mėgau skaityti. Knygas tiesiog rydavau, deginamas nepasotintos aistros sužinoti, suprasti. Skaičiau viską, ką galėjau gauti, tikėdamasis suvokti prasmę ir tvarką viso to, ką mačiau vykstant aplink. Puoliau knygas it Don Kichotas vėjo malūnus, vis dėlto tarp mūsų, turiu pasakyti, buvo vienas didžiulis skirtumas.

Esu be galo praktiškas, taigi siekiau sužinoti, ką konkrečiai turėčiau daryti, kad ir man pradėtų sektis. Neturėjau laiko didingoms teorijoms ar abstraktiems principams. Kiekvieną naują idėją vertindavau vieninteliu požiūriu: ar ji veiksminga.

Prekiavau keletą mėnesių, kol iškilo klausimas: „Kodėl kai kuriems prekeiviams sekasi geriau nei kitiems?“ Atsakymo į šį klausimą ieškojau su didžiausiu įkarščiu, skaitydamas viską, kas įmanoma, apie prekybą, klausydamas garso įrašų bei lankydamas seminarus ta tema. Klausinėjau geriausių ir labiausiai patyrusių pardavėjų, kaip jie dirba ir ką konkrečiai daro, kaip sprendžia dažniausiai pasitaikančias problemas ir kokios gi problemos

kyla jų profesijos žmonėms. Išbandžiau viską, kas atrodė verta dėmesio, ir dirbdamas tobulėjau. Palengva pradėjau parduoti vis daugiau ir per šešis mėnesius iškopiau į geriausių vienos firmos pardavėjų gretas. Netrukus jau mokiau kitus to, kas pavyko man pačiam, ir daugeliui iš jų taip pat pradėjo sektis – greitai jie tapo pavyzdiniais darbuotojais.

Kai užsiėmiau vadyba, apie ją perskaičiau viską, ką radau, ir kitų patirtis padėjo man siekti gerų rezultatų. Tai pravertė, kai įkūriau prekybos organizaciją, turinčią devyniasdešimt penkis darbuotojus ir filialus šešiose šalyse, o jos apyvarta naujoje verslo srityje siekė kelis milijonus dolerių per mėnesį.

Kai nutariau prekiauti nekilnojamuoju turtu, vėl kreipiausi į knygas. Gavęs nekilnojamojo turto pardavimo agento licenciją, apie šią veiklą vėlgi perskaičiau visa, kas buvo įmanoma. Dirbdamas prie savo pirmojo projekto, anksčiau visiškai neturėjęs jokios praktikos šiame versle, aš pirkau, investavau, remontavau, stačiau ir... pardaviau prekybos centrą už tris milijonus dolerių! O visa, ko man reikėjo, išmokau klausinėdamas ir stebėdamas, kaip dirba kiti, sėkmingai besiverčiantys šioje srityje.

Kitus penkerius metus buvau atsakingas už pirkimą, sklypų priestatų prijungimą, planų sudarymą, projektavimą, derinimą, statybą, remontavimą ir milijoninės vertės komercinių, pramoninių bei gyvenamųjų pastatų pardavimą. Pats iš pradžių nuomavęs butuką su vienu miegamuoju ir baldais, vėliau persikėliau į didelį nuosavą butą, paskui – į namą, o jį kiek vėliau pakeičiau į didesnę, su baseinu kieme ir garažu trims mašinoms.

Studijavau prekybą, administravimą ir verslą, baigiau vakarinę vidurinę mokyklą, lankiau įvairius neakivaizdinius kursus. Išlaikęs tinkamumo testą, buvau priimtas į vieno prestižinio universiteto magistrų rengimo programą,

ten trejus metus mokiausi verslo teorijos ir gavau strateginio planavimo bei rinkodaros specialisto diplomą.

Vėliau tapau vadybos konsultantu ir savo žiniomis bei patirtimi padėjau klientams uždirbti ar sutaupyti milijonus dolerių.

Mane visada žavėjo laimės fenomenas ir domino priežastys, kodėl vieni žmonės būna laimingesni nei kiti. Ieškodamas atsakymų studijavau psichologiją, filosofiją, religiją, gilinausi į metafiziką bei motyvacijos mokslą.

Kad išmokčiau tvarkytis su savo asmeninėmis problemomis, studijavau savitarpio santykius, tarpasmeninę ir bendravimo psichologiją, asmenybės tipus. Kai vedžiau, perskaičiau ir perklausiau viską, ką tik radau apie tėvystę bei vaikų auklėjimą.

Gilinausi į istoriją, ekonomiką ir politiką, kad geriau suprasčiau praeitį bei dabartį ir kad suvokčiau, kodėl vienos šalys ar regionai yra turtingesni už kitus.

Per dvidešimt penkerius gyvenimo metus studijoms skyriau daugiau kaip dvidešimt tūkstančių valandų. Vienu metu gilinausi į daugelį dalykų. Kai ko dvejus ar trejus metus mokiausi labai intensyviai, lyg apsėstas. Tačiau visi mano mokslai turėjo vieną bendrą bruožą: siekiau tikrai viską suprasti. Nepaliaujamai ieškojau išbandytų ir laiko patvirtintų idėjų, išvalgų bei metodų, kuriuos pritaikius sėkmė būtų garantuota tuojau pat.

Ir padariau didžiulį atradimą: supratau, kad jeigu iš tikrųjų norėsiu, galėsiu perprasti kiekvieną veiklos sritį ir siekti joje sėkmės. Žinios viską padaro įmanomą.

Man prireikė dvidešimt metų, kol pabėgau nuo skurdo ir kasdienio rūpesčio dėl pinigų. Tada priėjau išvadą, kad jeigu viską, ką sužinojau apie sėkmę, susisteminčiau, tai galėčiau pasiūlyti žmonėms priemones, kurios sutaupyti jiems tūkstančius dolerių ir daugybę metų sunkauso darbo.

1981 metais sudėlioju „sėkmės sistemą“ taip, kad ja galėtų naudotis kiti. Parengiau dviejų dienų seminarą, pavadinau jį „Vidinis sėkmės žaidimas“ ir paskelbiau apie tai laikraštyje bei išsiuntinėju daugybę kvietimų paštu.

Buvau tiesiog užsidedęs seminaro idėja – karštai troškau pasidalyti žiniomis su kitais. Žinojau, kad visa tai yra veiksminga, ir buvau įsitikinęs, jog kiekvienas, pasinaudojęs nors nedidele šios sistemos dalimi, gali greitai sulaukti teigiamų pokyčių gyvenime.

Prireikė net trejų metų, kol žmonės suvokė seminaro naudą. Per tą laiką išleidau visas savo santaupas tobulindamas kursus ir jų pateikimo formą. Kai nušlifavau netikslumus, seminaras pradėjo populiarėti. Jį ėmė lankyti vis daugiau žmonių, registruodavosi norintys iš kitų miestų bei valstijų.

Žmonės atsiliepėdavo apie seminarą tokiais žodžiais: „Gavau visiškai naują galimybę“ arba „Šis seminaras yra it neužpildytas ateities čekis – suma įsirašai pats“. Galiausiai mes pakeitėme užsiėmimų pavadinimą – davėme seminarui simbolišką *Fenikso* vardą.

1984 metais *Nightingale Conant korporacija*, didžiausia pasaulyje mokomųjų programų įrašų tiekėja, išleido mano seminaro garsajuostę, pavadinusi ją „Pasiekimų psichologija“. Labai greitai ji tapo bestseleriu – buvo parduota beveik penki šimtai tūkstančių kopijų.

Jau 1985 metais norinčių pakliūti į seminarus buvo tiek daug, kad pats vienas neįstengiau jų vesti. Įrašiau paskaitas į vaizdajuostę ir pavadinau ją „Feniksas: pasiekimų psichologijos seminaras“, parengiau metodinius nurodymus ir apmokiau kitus vedėjus. Seminaro vaizdo įrašas labai išpopuliarėjo, dabar ta medžiaga išversta į dvylika kalbų ir pristatoma dvidešimt keturiose šalyse.

Daugybei kompanijų šis seminaras padėjo pakelti darbo našumą bei komandinės veiklos efektyvumą.

Sistema, kurios pradėsite mokytis, garantuos jums, kad jūsų gyvenimą iš tiesų būtų galima apibūdinti tokiomis kategorijomis kaip laimė, harmonija, sveikata ir klestėjimas.

Dar vienas niuansas, į kurį noriu atkreipti jūsų dėmesį: jau daugelį metų tūkstančiai baigusiųjų kursus susiranda mane, kai kurie praėjus vos kelioms valandoms po paskaitų, kad pasakytų: „Nepatikėsite, kas man nutiko!..“ O paskui jie ima pasakoti apie nuostabius pokyčius, įvykusius jų darbe ar asmeniniame gyvenime.

Ir aš jais tikiu. Žinau štai ką: kai pradėsite vadovautis šioje knygoje išdėstytais principais, būtinai pasieksite sėkmę. Kuo tvirčiau pasikliausite tomis idėjomis, tuo jos bus veiksmingesnės. Jūsų pasiekimus galėtų sumenkinti nebent jūsų pačių nedrąši vaizduotė. Taigi pirmyn!

1 | PAVERSKITE SAVO GYVENIMĄ ŠEDEVRU

Šis amžius – pasiekimų amžius. Niekada anksčiau tokia gausybė žmonių įvairiose srityse nėra nuveikusi daugiau, negu kad yra padaroma dabar. Šiandien daugelis sulaukia pripažinimo kur kas greičiau, nei tai būdavo įmanoma anksčiau laikus. Dabar žmogus turi didžiausias galimybes paversti savo svajones realybe.

Garsūs futuristai ir žymūs verslininkai pranašauja, jog žmonija žengia į aukso amžių. Demokratijos, asmenybės laisvės bei laisvosios verslininkystės idėjos iš Vakarų sklinda po pasaulį, jos neša klestėjimą ir laisvę visur, kur tik yra nuosekliai diegiamos. Atėjo sėkmės, laimės ir finansinės nepriklausomybės metas.

Šioje knygoje kalbėsime apie tai, kaip pagerinti gyvenimo kokybę ir realizuoti visas savo galimybes. Visiškai nesvarbu, kas jūs esate nei kokia jūsų padėtis visuomenėje – žinokite, kad dabar pat, šią akimirką, tikrai turite vidinių galių pasiekti daugiau, negu esate pasiekę, padaryti daugiau, nei jau esate padarę... Tereikia tik išmokti, kaip tai daroma, o išmokus – drąsiai veikti.

Visa, kas parašyta šioje knygoje, esu išbandęs realiame gyvenime, tad dabar patirtis leidžia tvirtinti, jog ši sistema veiksminga. Mano praeitis yra idealiausias įrodymas, todėl pradėu pasakojimą nuo jos.

Mano gyvenimo istorija

Gimiau 1944 metais Kanadoje. Mano tėvai buvo paprasti žmonės, jie sunkiai dirbo, tačiau pinigų pakankamai neturėjome niekada. Vis prisimenu tėvų žodžius: „Mes

negalime sau šito leisti, nes neturime tiek pinigų...“ Tai buvo Didžiosios depresijos laikai, bet ir vėliau pinigų šeimoje nepagausėjo.

Tik įžengęs į paauglystę pirmą kartą pastebėjau, jog daugelis kitų šeimų vertėsi kur kas geriau: jie gyveno gražesniuose namuose, vilkėjo naujesniais drabužiais, važinėjo geresniais automobiliais – apie visa tai mūsų šeima galėjo tik pasvajoti. Maždaug tada man ir kilo klausimas: „Kodėl kai kuriems žmonėms sekasi daug labiau negu kitiems?“

Pradėjau domėtis, kodėl kiti daugiau uždirba, darniau bendrauja, geriau ir džiaugsmingiau gyvena. Turėdavau nemažai progų tokiems apmąstymams, kadangi daug laiko praleisdavau vienas. Buvau, kaip dabar vadinama, pralaimėtojas, nevykėlis, man nerūpėjo mokslas, kartais trainiodavausi gatvėmis su šutve „blogiukų“. Mokytojai rodydavo mane kaip neigiamą pavyzdį, pavyzdžiui, jie sakydavo: „Išsitiesk, nebūk sukumpęs, nes tapsi kaip Treisis.“

Kai man suėjo šešiolika, suvokiau vieną labai svarbų dalyką: jeigu noriu, kad gyvenimas pasikeistų ir imtų tektėti man palankia linkme, pasikeisti turiu visų pirma aš pats. Jeigu man nepatinka būti nelaimingam ir visą laiką skendėti rūpesčiuose, tai pats turiu imtis veiksmų, kad tai pakeisčiau. Štai tada ir prasidėjo atsakymų paieška, trukusi visą gyvenimą: „Kodėl vieniems žmonėms sekasi kur kas labiau negu kitiems?“

Vėliau buvau išmestas iš mokyklos, pradėjau dirbti ir man pavyko šiek tiek susitaupyti. Už tuos pinigus išvykau pasižvalgyti po pasaulį.

Esu aplankęs daugiau kaip aštuoniasdešimt pasaulio šalių. Tiek mačiau ir patyriau, kad daugelis net neįsivaizduoja. Tolimose šalyse teko vargti, alkti ir nesuskaičiuojamą daugybę kartų miegoti tiesiog ant žemės.

Tačiau pasitaikė gyventi ir nuostabiuose viešbučiuose bei pietauti geriausiuose pasaulio didmiesčių restoranuose. Laikui bėgant, tapau didžiulės kompanijos su 265 milijonais dolerių apyvarta direktoriumi. Esu susitikęs ir kalbėjęs su keturiais prezidentais ir trimis ministrais pirmininkais. Kartu su žmona buvome pakviesti pietų net pas Jungtinių Valstijų prezidentą – kartą išsikėliau sau tokį tikslą ir pasiekiau jį per mažiau nei šešis mėnesius.

Dabar matau, kad bėgant metams išmokau nemažai gyvenimo pateiktų pamokų, iš kurių viena svarbiausių yra ši: neįmanoma pataikyti į taikinį, jeigu jo nematai. Neįmanoma padaryti nuostabių dalykų gyvenime, jeigu neįsivaizduoji, kokie jie yra.

Kiekvienąkart sėkmę, kurią patirdavau, ateidavo tik po to, kai gerai apmąstydavau, kaip viskas atrodys, kai pasieksiu tikslą. Esu kalbėjęs su daugeliu žmonių, kurių pastangos buvo vaisingos – visus siejo vienas bendras bruožas: jie tiksliai žinojo, ko nori. Visi turėjo aiškią viziją, koks yra idealus gyvenimas. Kaip tik ta konkreti norimos ateities vizija ir tapo galingu motyvu, kuris stūmė juos į priekį. Atrodė, kad jų siekių realizacija tiesiog išplaukia iš detalaus tarsi jau pasiekto tikslo vaizdinio.

Tikslo nusistatymas yra svarbus sėkmės sistemos elementas, plačiau jį aptarsime penktame skyriuje. Tačiau pirmučiausia reikia atlikti tai, ką daro tik nedaugelis: jei norite, kad ši sistema veiktų, turite tiksliai įvardinti, ką jums reiškia „sėkmė“. Turite nutarti, koks būtų jūsų gyvenimas, kaip jis atrodytų, jeigu paverstumėte jį šedevru.

Pradėti reikia taip: „įjunkite“ nulinį mąstymą. Įsivaizduokite, kad galite grįžti į kiekvienos gyvenimo situacijos pradžią ir „peržaisti“ ją iš naujo – lyg turėtumėte paveikslą rėmus, pro kuriuos stebėtumėte įvairias savo gyvenimo atkarpas bei santykius su žmonėmis. Tada užduokite sau

klausimą: „Jeigu reikėtų šį sprendimą priimti šiandien, žinant tai, ką dabar žinau, kaip aš nuspręščiau?“

Nesileiskite į kompromisus su savimi. Būkite visiškai atviri. Nuolat turėkite galvoje savo idealus. Kiekvieno didelio laimėjimo pradžia yra jūsų sugebėjimas įsivaizduoti tikslą ir tvirtas ryžtas jo siekti.

Septynios sudedamosios sėkmės dalys

Viską, ko norite ar kas svarbu jūsų laimei, galima priskirti vienai iš septynių kategorijų. Šios *septynios sudedamosios sėkmės dalys* minimos visur, kur kada nors buvo kalbėta ar rašyta apie sėkmę ir laimę. Jomis taip pat apibūdinamas visų itin produktyviai dirbančių žmonių gyvenimas bei pasiekimai.

Idealus gyvenimas – tai šių septynių sudedamųjų dalių derinys, ir būtent toks jų derinys, kuris bet kuriuo konkrečiu momentu padaro jus laimingiausius. Nusakydami savo sėkmę ar laimę vienu ar keliais šių septynių sudedamųjų dalių terminais, jūs sukuriate aiškų tikslą, kurį norite pasiekti, ir nustatote sritis, kurias reikia keisti, jei trokštate, kad gyvenimas pagerėtų.

Pirmučiausia susikurkite idealą, savo puikios ateities viziją. Pasistenkite vidine akimi „pamatyti“ gyvenimą tokią, koks jis turėtų būti, kai pasieksite visus savo tikslus. Pirmoji jūsų užduotis yra sukurti aišką trokštamą ateities atspaudą, atrodančią būtent taip, koks jis ir bus, kai ten – į tą trokštamą ateitį – pateksite. Vėliau šis vaizdinys pasitarnaus jums kaip imperatyvas, kaip gairė ir etalonas, su kuriuo galėsite lyginti viską, ką būsite nuveikę, kai sieksite savo idealą paversti realybe.

Dvasios ramybė

Pirmoji iš šių septynių sudedamųjų sėkmės dalių, beje, pati svarbiausia, yra dvasios ramybė. Tai didžiausias žmonijos gėris. Nėra nieko vertesnio už ją, todėl siekiame jos visą gyvenimą. Dvasios ramybė – mūsų sėkmės matas kiekvieną atkirai paimtą akimirką. Tai yra mūsų vidinis giroskopas. Kai gyvename neprasilenkdami su savo svarbiausiomis vertybėmis ir giliausiais įsitikinimais – kitaip sakant, kai mūsų gyvenimas puikiai subalansuotas – tada jaučiame dvasios ramybę. O jei dėl kokių nors priežasčių einame į kompromisą su savo vertybėmis ar jų apskritai nepaisome, visų pirma kenčia mūsų dvasios ramybė.

Dvasios ramybė, harmonija, yra visų žmonių grupių optimalios veiklos esmė. Visas žmonių bendravimas yra grindžiamas harmoningais santykiais. Manieros, moralė, etiketas ir diplomatija yra sukurti, kad išpildytų kiekviename žmoguje slypintį troškimą – užsitikrinti dvasios ramybę nesudrumsčiant jos kitiems žmonėms.

Kompanijose dvasios ramybę galima „išmatuoti“ harmonijos, egzistuojančios tarp bendradarbių, dydžiu. Produktyvios ir pelningos yra tos kompanijos, kuriose darbuotojams gerai, kur jie jaučiasi saugūs ir laimingi. Čia žmonės plūša labai sunkiai, netgi beprotiškai, tačiau yra ramūs.

Nuostabi tiesa, kurią turėtume žinoti apie dvasios ramybę, yra tai, jog ji – normali, prigimtinė žmogaus būseną. Laimė – jūsų teisė, kurią gavote gimdami. Ji tiesiog jums priklauso. Tai nėra tik retkarčiais, sėkmės atveju, patiriama būseną. Dvasios ramybė yra jūsų būties pagrindas. Tai svarbiausia išankstinė sąlyga, kad būtų įmanoma visa kuo džiaugtis ir mėgautis.

Ramybės siekis turi tapti pagrindiniu jūsų gyvenimo principu, svarbiausiu tikslu, link kurio vestų ir kuriam tarnautų visi kiti tikslai.